

توی این شماره باهم
می‌خونیم:

نامه‌ای به ادیسون

الو، یک، دو، سه!

یک افتخاروزین

تولد یک اسطوره

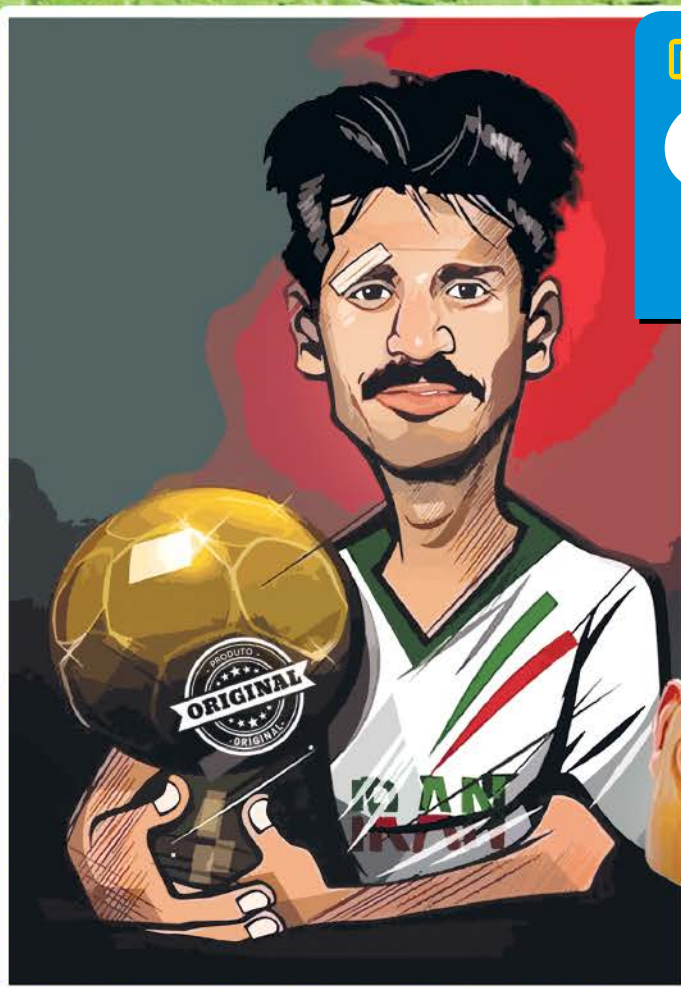

پوشش
روی ریل تاریخ

نوجوان

نوجوان

ضمیمه نوجوان روزنامه جام جم ■ شماره ۶۴ ■ پنجشنبه: ۲۴ تیرماه ۱۴۰۰

به بهانه رکوردی که رونالدو در یک قدمی‌اش مانده دایمی تعام پرتغالی‌ها

بزرگترها و البته هم‌سن‌وسال‌های او؛ که اگر حلقه مفقوده آموزش و بالاتر از آن، پرورش، برای نسل جدید پشت‌بی‌مبالاتی‌ها و بی‌خیالی‌ها ما همچنان پنهان بماند؛ معلوم نیست در آینده شاهد چه چیزهایی باشیم. این درحالی است که سوی دیگر سکه دخترانی هستند که استعدادهاشان با توجه و همدلی ما شکوفا شده و مایه افتخار خود و جامعه هستند. چیزی که در لابه‌لای صفحه‌های این شماره از نوجوانه خواهید خواند.

مهمتر است، اصلاً جواب واقعی در دل همین سوال است که شاید اگر شاهد چنین ماجراهایی نباشیم، در ذهنمان شکل نمی‌گیرد. انگار یادمان رفته است، دختران دهه هشتادی دیگر دارند پا به دوران جوانی می‌گذارند ولی ما هنوز شناخت درستی نسبت به این نسل جدید نداریم. البته بدون شک هلیا را نمی‌توان نماد نوجوانان و به خصوص دختران دهه هشتادی دانست. اما این قبیل اتفاقات باید تلنگری باشند در ذهن ما

که وسط پارک به جان هم افتاده بودند، یکی قمه کشیده بود. الفاظ رکیکی که در زبان دختر می‌چرخید بعید بود از زبان هم‌سن و سال‌هایش به این راحتی خارج شود. این سوال در گوشه ذهن مادری که چشم‌های کودک‌ها سال‌هاش را گرفته بود تا این صحنه را نبیند نقش بست؛ هلیا نشانه چه اتفاقاتی است؟ و دختران پاک و نجیب ایران زمین را چه چیزهایی تهدید می‌کند؟! این سوال از هر جوابی که برای آن پیدا کنیم

دوروی سکه

حسین شکیب‌راد
دبیر «نوجوانه»

چشم‌هایش درست می‌دید. کار از یک دعوی دخترانه ساده گذشته بود. میان چند دختر نوجوانی